

Μόλις 'μπορεί ὁ ἄμοιρος τὰ πόδια του νὰ σέρνῃ,
κι' αὐτὸν γιὰ τὴν ἐλευθερίᾳ λόρδα κακὴ τὸν δέρνει.

Ζααρέ.

Ζήτη οἱ Ἀγγλοι! . .

Ἀἶδα.

Ζήτη των! . .

Ἀραμπῆς.

Μοῦ ἔρχεται ν' ἀφρίσω.
Σωπάτε, σκύλαις, εἰδεμὴ ἐσᾶς θὰ βομβαρδίσω.

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ.

ΟΙ ΑΝΩ.—Β'. ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ.

Οἱ Ἀγγλοι 'ἔγῃκαν 'στὴ στεριά καὶ ἔρχοντ' ἐδῶ πέρα.

Ἀραμπῆς.

Λοιπὸν φυγάλα ἀπ' ἐκεῖ . .

Χορός.

Ὡ συμφορᾶς ἡμέρα!

Ἀραμπῆς.

Ἐμπνι Χιντζίρ!

Γρυσούφ.

Τὰ μάτια του γιὰ 'δέτε πῶς γουρλόνει!

Ἀραμπῆς.

Ὡ λύσσα! μ' ἐμασκάρψε τὸ Ἀγγλικὸ κανόνι!
Μὰ τώρα ἔξω καὶ ἐγὼ μονάχος θὰ χημήξω,
καὶ μαῦρα Τάρταρα παντοῦ καὶ κόλασι θ' ἀνοίξω.
Ὁ Ναπολέον θάκκαψε βεβαίως καμμιὰ πόλι . .
λοιπὸν θὰ κάψω καὶ ἐγὼ τὴν Ἀλεξάνδρα ὅλη.
Θὲ νὰ κλεισθῶ 'στὴ Δαμαγχοῦρ, θὰ σκάψω ὑπονόμους,
θὰ κόψω τὰς διώρυγας καὶ τοὺς σιδηροδρόμους,
ποτάμια, λίμνες, θάλασσες καὶ στέρνες θὰ στερέψω,
καὶ παληοπάπουτσα ἀν' ἔρῳ ἐμπρός μου θὰ τὰ κλέψω.
Ἐμπρός, Ἀχμέτη Ἀραμπῆ, καὶ μόνος σου κινήσου,
καὶ τὰ Οὐρὶ σὲ καρτεροῦν νὰ παίξουνε μαζί σου.
(Ἀφίνει τὸ γαϊδουρί καὶ φεύγει.)

Ζααρέ.

Ὡ! ἔλα φοβιτσιάρικο τῆς Ἀραπιᾶς ἀσκέρι,
νὰ πᾶμε νὰ φιλήσουμε τοῦ Σέῦμουρ τὸ χέρι,
οἱ Ἀγγλοι νὰ γεμίσουνε τοὺς κόρφους μας μὲ λίρες,
καὶ ν' ἀνασάνετε καὶ σεῖς κι' ἐμεῖς ἡ κακομοῖρες.

Ἀἶδα.

Ἀφῆστε πιά ἐλευθεριάς καὶ σχέδια μεγάλα,
κι' ὁ Ἀραμπῆς: φιρί φιρί πηγαίνει γιὰ κρεμάλα

Ζουλφικάρ.

Καλὰ τὰ λές, γυναικά μου, ψυχοῦλα μου Ἀἶδα . .
τώρα κι' ἐγὼ κατὰλαβα πῶς τοῦστριψε ἡ βίδα.

Γρυσούφ.

Κι' ἐγὼ πιστεύω, Ζααρέ, πῶς θὰ μὲ συγχωρήσης,
καὶ τὸν Ἀθερινόπουλο τὸν πρίγκηπα θ' ἀφήσης.

Ζααρέ.

Ἐλάτε νὰ περάσουμε μαζί ζωὴ καὶ κότα,
καὶ ἦσυχά νὰ ζήσουμε κι' ἁρμονικὰ σὰν πρῶτα.

Εἰς ἐκ τοῦ Χοροῦ.

Κι' ἐγὼ μαζί! . .

Ἄλλος.

Κι' ἐγὼ . .

Ἄλλος.

Κι' ἐγὼ . .

Ὅλοι.

Καὶ ὅλο τὸ φουσάτο.

Ζααρέ.

Λοιπὸν ἀπάνω ὁ Χεδίβ . .

Ἀἶδα.

Καὶ ὁ ζευζέκης κάτω.

Ὅλοι.

Μάρς! ἐμπρός, μὲ πομπή 'στὸ Παλάτι
τοῦ χρυσοῦ μας Χεδίβη ἄς πᾶμε,
καὶ ἐκεῖ 'στ' Ἀραμπῆ τὸ γεινάτι
τ' ἀχαμνὸ του γαϊδουρί ἄς φᾶμε.

[Σύγχυσις καὶ ἀλαλαγμός. Ἡ Ἀλεξάνδρεια φαίνεται
καίονμένη· ὁ δὲ ποιητὴς τοῦ Ἀραμπῆ, πρὸς πείσμα τῶν
φιλελευθέρων Ἀραμπηστῶν, πηδᾷ ἐπὶ τοῦ μάρτυρος ὄνου
τοῦ καὶ ἀνέρχεται τὸν Ἑλικῶνα, ὅπου αἱ Μοῦσαι κατα-
στεφανοῦσιν αὐτὸν μὲ γαϊδουράγκαθα.]

Souris.

ΟΙΝΟΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ὁδὸς Σταδίου **ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ** Ὁδὸς Σταδίου
(Ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου)

ΟΙΝΟΙ ΛΕΥΚΟΙ ἀρωματικώτατοι, λεπτότα-
τοι, νέκταρ διὰ θεοῦς, ποίησις τῶν τραπεζῶν, μὲ τὰ
φρούτα ἰδίως ἀπαράμιλλοι.

ΟΙΝΟΙ ΜΕΛΑΝΕΣ πλήρεις ζωῆς, δυναματι-
κοί, βάλασμον, μὴ φέροντες καμμίαν ζάλην, ἄδολοι.

ΕΚΑΣΤΗ ΦΙΑΛΗ λευκοῦ τιμᾶται μόνον
1 δραχμῆς.

ΕΚΑΣΤΗ ΦΙΑΛΗ μέλανος τιμᾶται μό-
νον 90 λεπτῶν.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν **Κεντρι-
κήν Ἀποθήκην** διότι ἡ μεγίστη δημοτικότης τῶν οἶ-
νων τούτων προκαλεῖ τὰς παραποιήσεις.

ΟΙΝΟΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.